

23:30. Mått (äta vatten)

Faan fastna mitt i, som en historia, en guldstory kanske? Om förr om 10cc kanske? Vi får aldrig veta. Kanske var den verklig? Som Bela Lugosis augustikvällar, när hela luften stank som böckling av rädsla när vi skubbade mellan två olika mörker. Det var då nu är nu. Vad är skillnaden? Vad varmt det var. Ett fyllo på apoteket, babblade högt.

"Har du svensk pappa? Faan va söt du är. Jag mena vacker. Din mamma älskar dig."

Biträdet mätte mitt knä.

"Sätt ner hälen," sa hon. "Du står som balett," sa hon fel men jag fattade direkt. Knästödstrumpa mitt mellan medium och large.

"Be om en vattendosa," sa jag till hustrun.

"Vadå för nåt?" frågade hon.

"Dom har det," svarade jag. "Om man behöver ta medicin. Med staniollock. Be om två."

Jag gick tillbaka. Fyllot kommer. Jordens fylleben.

"Jävlar," sa han till mig. "Man är fuller och fyllesjuk samtidigt."

Stanken av gammal och färsk fylla var atmosfärisk. Jag sa att han måste dricka.

"Du måste dricka," sa jag. "Alltså nåt annat än sprit."

Hustrun kom med vattendosan. Jag visade fyllot.

"Hämta ett par såna här," sa jag. "Dom finns i kassan."

"Äh jag får den där va?" frågade han vimmelkantigt.

Just det uttrycket: vimmelkantigt.

"Okej," svarar jag och ger den till honom och ser på när han käkar upp vattnet. Tuggar hela förpackningen med vatten och staniol och allt.

Han slickade sig girigt om truten.

Jag minns den här episoden så väl för det var exakt på dan som det hade gått ett och ett halvt år sedan vi hade sex.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ulf olsson med Poeter.se id #34151 innehar upphovsrätten